

KOTOMAAN KATSAUS

HARRI RÖMPÖTTI

Diletantti

J-P. Valkeapää,
Raatihuoneenkatu 10 B 37,
06100 PORVOO

Diletantti on päältä huonompi kuin sisältä. Valkeapään ja Riikosen yhteistöherryksessä on malliesimerkki siitä, kuinka lehdestä tehdään luotaantyydyttävä.

Sisältökään ei ikävä kyllä ilahduta. Mukana on töitä viideltä nuorelta yrittäjältä. Heistä Konsta Neugodovilla on – varsinkin Meiran Pekka -sarjassa – pelkistämisen jalo taito lupaavasti hanskassa. Christer Nuutiselta on mukana sivu, jossa hän etsii mukavasti uutta ilmettä.

Diletantin kasannut Valkeapääkin osoittaa kehityskelpoisia graafisia taipumuksia. Mutta missä ihmeessä ovat ideat? Koko lehdestä ei jäänyt mieleen ainuttakaan ajatusta.

Hiekkaa suuhun 23

J. Ovaska,
Muottikatu 17 B,
05830 HYVINKÄÄ

J. Ovaskan lehti ilmestyy jo yhdeksättä vuotta ja numeroon 23 on hellinnyt jopa ta-

loudellista apua Hyvinkään kaupungilta. Lehti onkin julkaistu kaupungissa järjestettyä Konstu-taidetapahtumaa varten. Sitä on jaettu yleisölle ilmaiseksi.

Ovaskan Naile Virolaisen ja Reima Mäkinen avustamana tekemä Kuolleita-sarja täyttää likipitään koko lehden. Se on ihan kelvollinen arkirealistinen kuvaus rökkinuoren elämästä. Omaelämäkerrallisuutta voi aavistella.

Piirroksissa Ovaska tavoittaa hyvän tunnelman, vaikkei jälki olekaan kovin tasaista. Ihmishahmoista on yritetty tehdä liian realistisia. Ne ovat kovin muotopuolia. Keskitasoa huomattavasti kiinnostavampi, sympaattinen tekele kuitenkin.

Kuumesarjari (30)

P. A. Manninen,
Rinnekatu 27 B 4,
33250 TAMPERE

Sarjarin tapa antaa numeroille teema tuo lehteen ryhtiä, vaan ei niin paljon kuin olettais. Mielenkiintoisistakin aiheista tuntuu usein irtoavan mitään sanomattomia juttuja.

Taudeista olisi esimerkiksi odottanut sairaita sarjoja, mutta enimmäkseen niitä vai-

vaakin köyhyys. Useimmat tekijät ovat sentään vaivautuneet tekemään tarinan ja kerto- maankin sen kelvollisesti. Mutta niiden lukeminen on silti työläämpöleista. Ihan mikä tahansa aivoitus ei jaksaa kantaa, vaikka se piirtäessä tekijäänsä innostaisi.

Kati Kovácsin jäki loistaa odotetusti. Yllätys on Timo Niemen grafiikka sarjassa Ei enää painajaisia. Treenaamalla se kelpaisi vaikka Raw'n kansainväliseen seuraan – kunhan vielä tarinoita syntyisi.

Kärki 1/91

PL 89,
04201 KERAVA

Keski-Uudenmaan sarjakuvaseuran Kärki on tällä kertaa omistettu Anne Strengin pitkälle sarjalle Miekanielijän kartta. Ratkaisu on onnistunut. Kokonaisuus pysyy kasassa eikä lehdessä ainakaan ole tavanomaista silisalaatin makua.

Tavalliseen tapansa Streng tekee satuhenkistä tarinaa, jossa pohditaan yksinäisyyden ja ystävyysvaikutusta. Tarina on hienon turhankin naivistinen, mutta eittämätön herkkyys ja asiaan vihiyminen nostavat sen kuville.

Sekä hengeltään että ilmeeltään Miekanielijän kartta tuo mieleen Tove Janssonin. Strengin kuvat toimivat paremmin sarjaa luottaessa kuin selatessa, niin kuin oikein onkin. Viiva on kaunista ja kuvissa on mukavasti mausteena oivaltavia yksityiskohtia. Strengillä olisi vielä varaa vahvistaa jälkeään tasaisemmaksi ja tiivistää tekstiä. Muuten hän olisi valmis vaikka kaupalliseen levitykseen.

Musta lapsuus

J-P Valkeapää,
Raatihuoneenkatu 10 B 37,
06100 PORVOO

Musta lapsuus on Diletantin ohella läjän toinen Valkeapään kasaama läty. Sen tekijät ja ongelmat ovat suunnilleen samoja. Jutut ovat enimmäkseen nuorten turhaa egotripailua tai muuten vaan pelkäästä tekemisen ilosta väsäytyjä sekoiluja.

Aina vaan enemmän jaksaa ihmetyttää näiden poikien ideoiden ja piirrosten välinen epäsuhta, vaikka siitä onkin maristunut kyllästy- miseen asti.

Monet piirtävät parempia yksittäisiä kuvia kuin sarjoja. Esimerkiksi Christer Nuutinen ei ilmeisesti jaksaa keskittyä sarjakuviansa grafiikkaan läheskään yhtä hyvin kuin itopiirroksiin.

Profiili

Janne Laine,
Sääksiraitti 12,
42700 KEURUU

Komealla kannella houkutteleva Profiili on lähinnä Janne Laineen ja Petri Tolppasen yhteistyöprojekti. Lisäksi Tolppanen on saanut yhden käsikirjoituksen Pauli Sieväselältä.

Piirtäjistä ainakin Tolppasella on tulevaisuutta. Hän piirtää jopa kahdella eri tyyllillä. Kumpikaan niistä ei ole kehittynyt valmiiksi, mutta molemmat orastavat selvästi. Hänellä on myös mielenkiintoista taipumusta arkipäivän kommentointiin, joka jaksaa kiinnostaa enemmän kuin teiniuho.

Punainen banjo 3

osoite puuttuu

Ilmoituksensa mukaan Punainen banjo lakkaa ilmestymästä. Viimeisen numeron mielenkiintoisinta antia ovat Christer Nuutisen ja J. Roikosen harjoitteimat. Molemmat avustavat näköjään suunnilleen jokaista rie-

pua, mikä vastaan tulee.

Molemmat ovat myös lupaavimpia nuoria piirtäjiä omakustannetasolla. Treenauskin on kummallekin tarpeellista – kumpikaan ei selvästi piirrä sarjojaan kykyjensä ääri rajojen mukaan. Olisikohan heidän syytä keskittyä hieman harvempiin sarjoihin ja uhrata niille enemmän aikaa ja vaivaa?

Pyysikki 2/91

K. P. Tikkarila,
Salomonintie 5,
54100 JOUTSENO

Tikkarilla on vielä pitkä tie kuljettavanaan. Ilmeisen nuori taiteilija on rykäissyt kasaan läpyskällisen pahimman sortin lastentaudeista kärsiviä tuherruksia. Mukana on uhoa ja epähuumoria.

Jossain sentään on idean siemen, jossain orastaa elävä viiva. Piirrostyylejä on useita – lienevätkö kaikki Tikkarin käsialaa? Ehkäpä tästäkin vielä ajan kanssa kehkeytyy jotain.

Ruuvari 6

OYY:n sarjakuvaseura,
Mannenkatu 1,
90100 OULU

Ruuvari lienee valtakunnan ainoa akateemisten piirien julkaisema sarjakuvalehti. Yliopisto-opinnot eivät näköjään auta kovinkaan paljon sarjakuvien toimittamisessa. Ruuvarin kuutosnumero ainakin on korkeintaan keskinkertainen.

Ippo Koskela on alittanut oman tasonsa Kapteeni Maha -parodialla. Tarina ei ole hauska ja piirrookset ovat jäykkiä. Avaruustukset sentään tunnistaa Alieneiksi. Niissä on enemmän elämää ja ilmettä kuin ihmishahmoissa.

Tarmo Pyykkösen yksisivuisessa Testamentissa on iskevä ja mukavan makaaberi versio vakioviestistä. Mika Svenski piirtää steriiliin siististi mutta sentään toimivasti. Reijo Mustonen ja Hannu Salmi painiskelevat lupaavan realistisella viivalla keskeneräisten ideoiden kimpussa. Loput ovat tavallisen sekalaista sakkia, pakkopullaa.

Suuri Kurpitsa 22

PL 260,
33101 TAMPERE

Suuri Kurpitsa juhlistaa kymmenvuotista taivaltaan mukkeilla erikoisnumerolla, jossa on Sami Toivosen upea nelivärkansä. Koto-

maan katsauksen lehtilijää tonkiessa kurpitsaa arvostaa aina vain enemmän.

Ei senkään taso ole vakio, mutta yleensä sarjoissa on ainakin jonkinlainen idea ja lehden kokonaisuus on selkeästi harkittu. Ulkomaan näytteet ovat järjestään mielenkiintoisia ja linjaan sopivasti valikoituja. Myös tekstiosuudet ovat kiinnostavampia kuin muissa yrittäjissä.

Laajasta tekijäjoukosta on turha tässä nostaa huippuja esiin. Monet ovat ilahduttavasti nähneet ylimääräistä vaivaa juhlan kunniaksi. Mukana on mm. muutama vain hyvin harvoin nykyisin esiintyvä veteraani.

USA Fighters 1/91

Veli Loponen,
Kurisjärventie 1 B 9,
37800 TOIJALA

Aloittelevat nuoret Veli Loponen ja J. Lapalainen ovat tehneet Reima Mäkinen lapsuudentöiden ja supersankarisarjojen innoittamina alkeellisen imitaation. Avukseen he ovat saaneet ihailijansa omakustanneveteraani Mäkinen. Ei kai tätä kannata moitellaakaan. Aika näyttää onko pojista johonkin omaperäiseenkin.

Yhdeksänkulmainen Zirkoni

osoite puuttuu

Juha Karjalaisen käsikirjoittama ja Markku Jääskeläisen piirtämä ensimmäinen Maldon-albumi on yllätys. Harvat omakustantajat yrittävät tehdä lastensarjakuvaa. Maldonista on otettu 20:n kappaleen valokopiopainos.

Albumin science fiction -tarina ei ole kummoinen, mutta pysyy koossa yllättävän hyvin. Piirrookset ovat yksinkertaisia, mutta varsin eläväisiä. Ne tuovat mieleen televisioanimaatiot.

Hommaan on selvästi uhrattu runsaasti vaivaa. Sisäisivulle onkin merkattu vuosiluvut 1987–1991. Kuka muu on malttanut väsähtää albumia neljä vuotta?

Treenaamalla Karjalaisella ja Jääskeläisellä voisi olla asiaa kaupallisille markkinoille.